

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

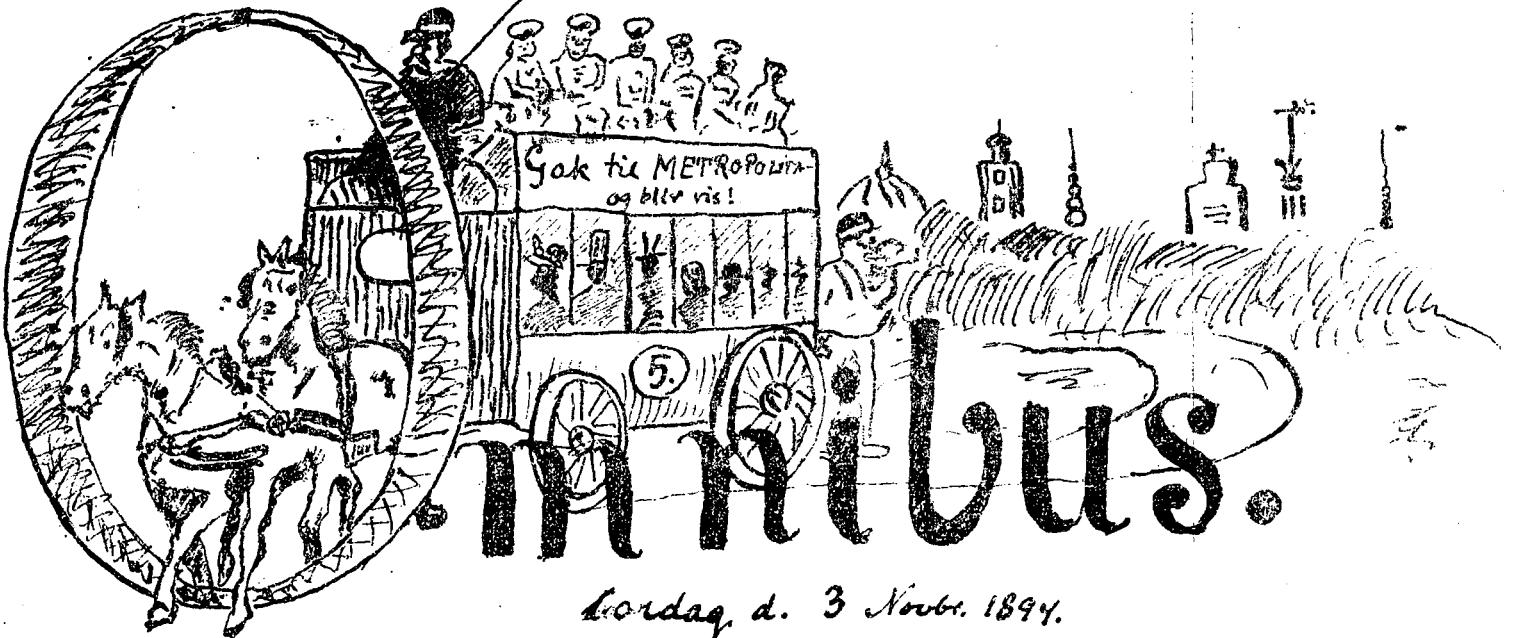
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Torsdag d. 3 Novbr. 1894.

Celebratio horti custodis

Hr. Clausen, som vor Custos er, har har en dejlig Have. I Haven er der mange Træer, man først måtte nævne en Høje-gaard, de fleste küm er lave. Dog findes der en kon Eiven, til denne sig suukt man et lysnings støtte, som over Gangen hælder, som ofte kan være til nogen Nytte, og efter Regevejrs på hver Gang thi der kan man sidde og læse Latin de friske Draaber vælde.

Og naar man saa Træet yster, da ser man, hvis man det yster, at alle derunder fare af Sted, som om der var en vis Herre med.

Af andre Hertigheder der i Haven særlig trende er; som smukkere bliver Car for Car, som suukt man et lysnings støtte, og saantidigt holdt et syndigt Gris.

Og op ad Væggen sig Vinen nu, küm Skade der ingen vindues gron, men der er dog somme, der sige, de komme. -

Fryg.

Der blev nu en vild Jagt ned ad Brinkerne. Først kom Forbryderen med to Karle lige i Hælene paa sig, derpaa kom Ole humperende, idet han, eftersom han rykkede frem, opsamlede de Træko, som den forfulgte og Forfolgerne havde efterladt. I midlertid var de tre komme ned til Stranden og, akage, der stod Tørgemanden, som

En Mørekamp.

Pludselig strømmede der nemlig ud fra deres By, som laa bo alien derfra, i millionvis af Møre, der strakte sig som et flere Tommers tykt Bånd ud fra Tien. Reserven maa have været betydelig større

var gaaet de ankomnende lidt i Møde, og han optog den forfulgte i sin gæstfrie Favn. Nu kom Ole og Karle til, og efter at have bündet Forbryderens Hænder paa Ryggen med en grummel Grime, sejlede hele Banden af Sted. Midt ude paa Fænøsund vaagtede imidlertid Frihedstrangen igen i Fryg, for pludselig smøgede han Grimen af sig og sprang ud

end selve Hæren; i Tisindstrømmede de endnu ud fra Byen. Men i det kritiske Øjeblik blev Hovedhæren oprevet, kastet paa Flugt og begyndte under vild Trumfet sit Tilbagetog. Allerede var Reserven næst helvojs, da

i de salte Vovor. — Tors.

— Cæsar interviewet. —

Da den forrige Underverdens korrespondent var kommen op igen til Dagens Lys og begyndte at udkramme sine forfærdelige Skipperløge (han har vist hørt dem fra Kaptajn Caron), bestillede jeg at undersøge Forholdene dermede noget mere nøjagtigt.

Jeg kom meget let dermed, thi jeg lod mig bare dumpe dermed gennem en Kloak, —

Fortroppen af dem mødte de sorgelige Leouninger af Hovedkaren, som undervattede dem om deres totale Nederlag. Rædselen over denne Efterretning bredte sig nu også til Reserven, og snart var der ikke en eneste Vin-

straks stod jeg ved Styx's Bred. Jeg havde haabet at træffe Cæsar her, men det viste sig, at Tærgen blev ført af en gammel tjæret Ulk, som jeg straks præsenterede mig for. Han tog imod mit Kort, besaa det fra alle Leder og Kanter, bød mig en Skraa, som jeg afslog, og meddelte mig derpaa, at han var Caron. Da jeg spørget ham om, Cæsar nogensinde havde vikarieret for ham,

streifermuse paa Jordens. — Andreledes gik det til på Valpladsen, — her havde nemlig en stor Del Myns af Sejsherrernes Art travlt med at ørge for de saaredes. Særlig sorgedes der for, at disse blev lagt i Skygger, og med stort Reser var slæbtes de hen til en Jærdklump i læ for Salstraalene. Tors.

svarede han: "Nej, tro mej Moppe, jeg betroer ikke min folle til saadan en Kandkrabbe; han blev jo snyg, da jeg satte ham over, og Baaden var nu gaaet ad helvede til, mens jeg stod og hjalp ham." Under alt dette var vi komme over til den anden Bred; jeg betalte Carou, fik af ham Vejn at vide til Cesars Hüs og ledet straks efter. Udenfor et lille Hüs med Vinløv op langs Siderne stod en lille skæbner, vindøjet og skaldet Mand med en stor Romerskase, prydet med et Par store Blaa Brillen...

(Foto)

Om Frederick Wilhelm d. 3de fortæller: Da Frederick Wilhelm den Fredige for første Gang som Kong: fædte ind i Episesalen, og Lakajen

abnede begge Fløjder, sagde han smilende: "Er jeg da paa engang blevet saa meget bredere, saa at jeg ikke mere kan komme ind gennem en Dør!"

a.B.

Geografiske Gaade

By i det asiatiske Tyrkij.

Fod i Europa.

Fod i Amerika.

Land i Europa

By i Frankrig

By i Portugal

Forbogstavens
laste fra ørn
nedad, og

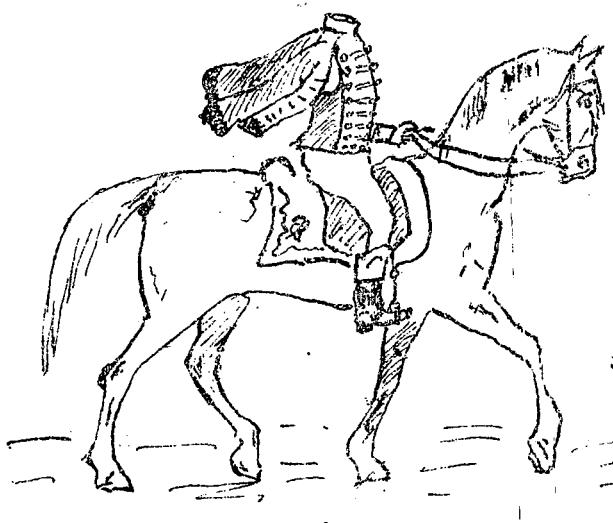
Eindelagerstiens
laste fra veden
spad dannet
tilsammen
et Land i
Europa. —

II

Rebus 1.

+ ÷ S 2.

Rebus 2.

Oplosning paa den geografiske Gaade i forrige nummer: H. C. Andersen.
Oplosning paa Rebus 1: Jesu Imanuel Baggesen.
2: En gongong.